

Bemærkninger til forslaget

SF ønsker med dette beslutningsforslag, der af hensyn til den sociale og økologiske balance, skal ses i nøje sammenhæng med:

Forslag til folketingsbeslutning om en rød-grøn afgiftsreform.

(Beslutningsforslag nr. B 41),

der er fremsat sammen med nærværende beslutningsforslag, at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag, der sikrer, at det nuværende uretfærdige skattesystem gøres mere solidarisk. Det betyder,

- at indkomstskattesystemet skal aflastes, så der kan genskabes en reel progression,
- at de laveste skattesatser skal sænkes, og
- at skattesystemet skal gøres mere robust over for skattetænkning, og at mulighederne for skattesnyd over landegrænserne mindskes.

Af hensyn til den samfundsøkonomiske udvikling er det vigtigt at sikre, at omlægningen af skattesystemet er provenuneutralt. Derfor indledes samtidig en generel fradragssanering, hvorved en række fradragsfiduser fjernes.

For at sikre at generationsmodsatningerne ikke skærpes, foreslås samtidig, at forældrebetalingen for børnepasning sænkes og børnefamilieydelsen hæves. (Der kommer senere i dette folketingsår et særskilt beslutningsforslag fra SF herom).

De i beslutningsforslaget nævnte 7 ændringer vil ikke sammenlagt ændre skattetrykket, men de vil betyde en væsentlig bedre fordeling af skatterne og give et mere robust skattesystem. Dem, vi betragter som velhavere, vil skulle betale mere, og den lavtlønnede vil skulle betale mindre.

Almindelige bemærkninger

Det nuværende skatte- og afgiftssystem har mange mangler. Det fungerer uhensigtsmæssigt, det er socialt uretfærdigt, og selv om det indeholder mange udviklede regler, står alt for mange huller åbne. Samtidig er det meget forskelligt fra de lande i Norden og Europa, vi samhandler mest med, hvilket muliggør skattespekulation over grænserne, og sidst men ikke

mindst fastholder det den økologiske ubalance. Derfor er det nødvendigt at fremsætte forslag til en samlet skatte- og afgiftsreform. Efter regeringens forslag til nedbringelse af indkomstskatten gennem indførelse af brugerbetaling i stort omfang er det endnu vigtigere at vise, at trækprocenterne kan sættes ned uden samtidig at indføre en socialt uretfærdig brugerbetaling. Endelig er fordelingsprofilen i regeringens plan helt uacceptabel.

SF's forslag til en solidarisk skattereform skal ses i forlængelse af tidligere fremlagte SF-programmer og forslag om erhvervspolitik og økonomisk politik. Disse programmer og forslag viser, hvordan arbejdsløsheden og udlandsgælden kan nedbringes. Her har SF alene koncentreret sig om forslag til en solidarisk skatte- og afgiftsreform.

Den reelle progression i indkomstskatten er yderst begrænset. Hver indkomstgruppe betaler i gennemsnit en tredjedel af indkomsten i skat. Dette til trods for, at flere og flere får en marginal skatteprocent på 68. Men fradrag af forskellig slags indebærer, at den gennemsnitlige skatteprocent selv for de højeste indkomstgrupper er på ca. en tredjedel. Det viser, at det ikke er de højeste indkomstgrupper, der har en for høj skatteprocent – tværtimod. Det er lav- og mellemindkomstgrupperne, der har en for høj skatteprocent. I Danmark betaler selv en gift folkepensionist eller et skolebarn, som arbejder som flittigt avisbud 52 pct. i skat af sidst tjente krone. Det kendes ikke noget andet sted i verden.

Skattetrykket i Danmark er relativt højt, dog ikke højere end i en række af vore nabolande og lavere end i f.eks. Sverige. Et forholdsvis højt beskatningsniveau er helt nødvendigt for at opretholde en god offentlig service. Uden forholdsvis høje skatter vil en lang række af de ting, vi betragter som fælles goder: kollektiv transport, skoler, uddannelse, daginstitutioner, sundhedsvæsen, socialforsorg, folkepension, arbejdsløshedsforsikring osv. ikke kunne finansieres.

Alligevel føles skattetrykket i Danmark højere end i de lande, vi ofte sammenligner os med, f.eks. Sverige. Det skyldes, at indkomstskatten i Danmark udgør en langt større andel af den samlede skat end i de lan-